

Brandfogden imidlertid iforveien har erklæret dem for tilfredsstillende og for at være saaledes, som Loven byder, er vedkommende Mand angerløs; indtræffer der Storm, der forarsager, at Ilden ryger over og gjør stor Skade, er han uden Brøde, og derfor troer jeg, at, naar man her paa en Maade lægger Ansvarret paa det Offentlige og paa Brandfogden, burde denne ogsaa være tilstede, idetmindste troer jeg, at der burde indsættes en Bestemmelse, der forbød at antænde Ilden i Tilfælde af Storm. I den næste Paragraph savnes der med Hensyn til Afbrænding af Hedetørv og Mosetørv en Bestemmelse, som Enhver maa ansee for nødvendig, nemlig at der omkring den Bunte, man vil afbrænde, bør afskrælles et Stykke Hede. En saadan Bestemmelse findes i Forordningen af 31te October 1766, og den mener jeg burde ogsaa være optaget her, ligesom jeg mener, at de fleste Bestemmelser af denne Forordning burde være optagne her, hvorefter den nævnte Forordning da ikke længere burde være gjældende. Der er enkelte Bestemmelser i den, der ikke burde optages her, fordi de vistnok ville være for strenge. Her i Lovforslaget er man jo gaaet ind paa et Mulkt-system, men den nævnte Forordning har strenge corporlige Straffe. Det hedder saaledes i dens § 1: De, som gjøre Ild i Hederne, for at varme sig, naar de der vogte deres Kreaturer eller have andre Forretninger eller gaae i Hederne med Tobakspibe uden Hytte eller i andre Maader omgaaes skjædesløs med Ild paa Hederne; skal, naar det dem lovlig overbevises, for hver Gang betale 20 Rd. i Mulkt, hvoraf $\frac{1}{2}$ skal tilfalde Angiveren, om der er nogen, men $\frac{3}{4}$ nærmeste Hospital; og saa siges der: „skal de og ved saadan Skjædesløshed opkomme Ild og samme gjøre Skade paa Heden, da skal de desuden erstatte Staden efter uwillige Mandes Sigende“. De Herrer, der kjende Jyllands Heder, ville vistnok ligesom jeg finde, at det i mange Tilfælde er umuligt for Vedkommende at erstatte den Skade, som skeer, thi der skeer undertiden Skade for mange, mange Tusinde Rigsdaler. Nu hedder det fremdeles i samme Paragraph: „Formaae de Skyldige ikke at udræde de idømte Bøder og Skadesløsholdelse, da

skal de straffes paa Kroppen, efter Frdg. af 6te Decbr. 1743 saaledes, at de af Dvirgheden henses til nærmeste Fasting eller Tugthus at arbejde een Dag for hver Mark, de ikke kan betale“. Naar dette skulde bringes i Udførelse, saa kunde en Mand gjerne komme til at arbejde sin hele Levetid i Tugthuset; men nu søies der til denne Bestemmelse Noget, som jeg troer, at Alle ville være enige i, at der ikke bør staae; der staaer nemlig: „og skal Underrettsdommen i sige Sager, saasnart den er affagt, indsendes til Amtmandens Approbation, som, efterat han har approberet den, uden videre lader den ereqvære“. Man vil vist være enig i, at denne Paragraphs Bestemmelser ere for strenge og at de ikke svare til deres Hensigt, da de ikke hjælpe til at forebygge, at der skeer saadanne store Ulykker, og naar Ulykten er skeet, nytter det ikke, at man kan faae en Mand hensat i Tugthuset. Det forekommer mig derfor, at det er et meget rigtigere Princip at see at træffe Bestemmelser, som paa den bedst mulige Maade kunde forhindre, at saadanne Ulykker skee. Jeg skal ikke yttre mig videre om denne Lov, da den allerede har været omtalt af saa Mange.

Sung: Jeg skal søge at fatte mig saa kort som mulig. Det, som egentlig har foranlediget mig til at tage Ordet, er, at jeg hørte flere af de ærede Medlemmer, som have talt i denne Sag, og navnlig Rigsdagsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Peterfen) og Standerborg Amts 2den Valgkreds (Schøler) udtale, at der var taget særdeles strenge Bestemmelser med Hensyn til Bygninger, som skulde opføres, efterat de vare afbrændte. Det har forundret mig, da Lovforslagets Bestemmelser i saa Henseende, navnlig § 8, efter min Formening indeholde den eneste og virkelige Forbedring i det nu Bestaaende. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at efter den nu bestaaende Lovgivning kan en Indstøber eller Huusmand, som boer i en Landsby og kun har en indskrænket Byggeplads, aldeles ikke opføre nogen Bygning, naar den anden er afbrændt, om han ogsaa har svaret Brandassurance af den i 100 Mark; thi naar Huset er afbrændt, siger Assurance-